SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. XCVI. No. 156. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 18, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го СЕРПНЯ 1989 Ч. 156. РІК XCVI.

Пам'ятайте про Україну!

У СТРИЮ БОРЯТЬСЯ ЗА РІДНУ МОВУ

Львів (ПС УГС). — В п'ятницю, 11-го серпня, в їдальні стрийської взуттєвої фабрики зібралося близько 150 людей на установчі збори Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка, про створення якого на фабриці мріяли вже давно. Присутні були також голова Стрийської філії Народного Руху України за Перебудову і голова Товариства Української Мови Віктор Романюк. Останній виступив перед громадою, але через деякий час з'явилися представники адміністрації. Це були: директор, секретар партійної організації та голова профспілкового комітету фабрики. Вони перервали промовця і заборонили збори, мотивуючи це тим, що людей відірвано від праці, хоч відбувалося це під час перерви між змінами. Тоді В. Романюк і Лідія Логін запропонували провести зібрання лише з працівниками першої зміни, які вже звільнилися від праці. У відповідь було категоричне „Ні!" „Розходьтесь!"

У зв'язку з цим, присутні надіслали телеграми на ім'я секретаря львівського обкому партії Якова Погребняка та письменника Дмитра Павличка, щоб ті посприяли створенню Товариства Української Мови на їхній фабриці, оскільки секретар парторганізації забороняє.

Голова Ініціятивної групи створення Товариства Української Мови Л. Логін протягом двох місяців зверталася до парторга фабрики Вікторії Віценко, щоб та взяла участь у створенні Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка. Однак В. Віценко була категорично проти. „Нам це не потрібно, — сказала секретар парторганізації. — Так нам сказали у міськкомі партії і я мушу це виконувати. Для чого нам всякі товариства, якщо у нас є КПСС".

Відбувся IX З'їзд УНДС

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (ПС—УНДС). — Тут в неділю, 18-го червня ц.р. в приміщеннях Центру Української Культури при осередку УАПЦ в ЗСА відбувся IX Міжкрайовий З'їзд Українського Національно-Державного Союзу (УНДС).

Делеґати з'їзду вшанували пам'ять членів УНДС, які відійшли у вічність за час останньої каденції. З'їзд привітав присутнього основоположника та колишнього голову Централі УНДС, а тепер довголітнього Президента УНРеспубліки в екзилі, Миколу Лівицького.

Делеґати заслухали звіт голови Централі УНДС проф. Івана Самійленка про стан організації у світі, зокрема в Австралії, Англії, Европі, Бразилії, Канаді та ЗСА. В діловій дискусії взяли активну участь голови крайових управ: П. Крамаренко (ЗСА), О.Бондарівський (Англія), д-р М. Рубінець (Бразилія), П.Волосевич (Канада) та інші делеґати. Після дискусії з'їзд одноголосно ухвалив уступаючій Управі абсолюторію.

З'їзд також заслухав інформацію про діяльність УНДС та його членів в системі ДЦ УНР в екзилі останньої каденції. В дискусії делеґати, а зокрема Президент М.А. Лівицький, відмітили помітний ріст членства та їх громадсько-політичну діяльність за останні п'ять років. Наприклад, голова централі І. Самійленко, будучи на становищі заступника голови Уряду УНР та керівника Ресорту внутрішніх справ, одночасно був головою Консолідаційної комісії ДЦ УНР та трьох інших важливих комісій, а також академічним консультантом Комісії дослідження Великого голоду в Україні. Головою Національної Ради був Павло Лимаренко, головою контрольної ради і секретарем Президії УНРади П.Крамаренко, член Президії і голова Фінансової комісії УНРади Юрій Храневич, голови представництва ДЦ УНР: М. Липовецький (Канада), М. Сидоренко (Англія), ген. Сава Яськевич (Австралія), д-р М. Рубінець (Бразилія), всі вони є членами УНДС. Делеґати висловили всім їм, а зокрема Президенту М. Лівицькому велике признання і подяку.

Делеґати розглянули сучасні події в Україні та нові завдання УНДС в зв'язку з тими політичними подіями та поверненням до УНРади п'ятьох партій і організацій.

На закінчення нарад делеґати одноголосно переобрали на голову Централі УНДС проф. І. Самійленка, на першого заступника голови інж. Ю. Храневича, на другого заступника інж. П. Крамаренка. В члени Президії увійшли всі голови крайових головних управ, на секретаря — Катерину Гуцул, а на скарбника Мар'яну Задоянну. До Контрольної комісії обрано: інж. П.Лимаренка, Ю. Мацика та ред. М. Кучека. З'їзд вислав привіт X Сесії УНРади.

Д-р М. Мушинка відвідав УНС і „Свободу"

У вівторок, 15-го серпня ц.р., Головну Канцелярію УНСоюзу і В-во „Свободу" відвідав український науковець з Чехо-Словаччини д-р Микола Мушинка з дружиною Маґдою. Гість, який прибув до ЗСА на запрошення НТШ і який об'їде українські громади в ЗСА з доповідями про життя українців на Пряшівщині, розповів дещо про сучасні політичні та економічні обставини в Чехо-Словаччині та про активність української громади в тій країні. На фото вгорі (сидять, зліва): ред. Іван Кедрин, Маґда Мушинка, д-р М. Мушинка, Уляна Дячук і д-р Іван Флис; (стоять, зліва): Володимир Сохан, д-р Василь Калинович і ред. Микола Галів.

В Дітройті відзначили 95-ліття УНСоюзу

Дітройт (Р.Л.). — Управа Окружного Комітету УНС в Дітройті запросила своїх членів та управи своїх 20-ох відділів, разом із родинами, на зустріч в суботу, 29-го липня ц.р., на літній оселі „Діброва", для відзначення 95-ліття УНС.

Відкриваючи зустріч, голова Окружного Комітету і головний радний УНС Роман Татарський привітав присутніх та подав короткий історичний перегляд обставин заснування УНС, зокрема описав важкі життєві умовини перших організаторів УНСоюзу. Від самого початку свого існування УНС став джерелом взаємної допомоги та однією із основ росту національного, культурного і релігійного життя поселенців. Таким чином УНС є віддзеркаленням організаційного хисту та свідком і співтворцем суспільно-громадських і економічних успіхів українців в ЗСА і Канаді. Щоденник „Свобода" став великим важливим джерелом інформацій про українську діяспору та батьківщину і демократичним форумом виміни думок про пекучі проблеми та визвольні стремління українського народу. Гідним помічником „Свободи" для англомовних читачів став „Український Тижневик". Для дітей УНС видає „Веселку". Осередком зустрічей та відпочинку для старших, а зустрічей та спортового гарту для молоді є Союзівка. УНС старається підтримати фінансово, а по можливості і сам бере участь у всіх будуючих починах організацій на науковому, культурному та спортовому відтинках. Найбільші суми УНС призначує на стипендії студіюючій молоді. Сума стипендій в цьому році осягнула висоту 150,000 дол. Голова закликав до посиленої організаційної праці, щоб зміцнити УНСоюз.

Дальше Р. Татарський розповів про наради Головного Уряду УНС в травні ц.р., про наради голів окружних комітетів УНС в липні ц.р., та про намічену в Балтиморі Конвенцію УНС в 1990 році.

По закінченні свого слова Р. Татарський вручив Ярославові Базюкові почесну грамоту УНС, як Союзовцеві Року на Округу Дітройт за віддану і жертвенну працю для добра УНС і українського народу.

В дискусії про союзові справи виявилось, що і в цьому році найбільш успішним організатором нових членів є секретар 174-го Відділу д-р Атанас Слюсарчук. Нововибрана молода секретарка 183-го Відділу Катерина Назарк повідомила, що УНС має високу оцінку в довіднику про обезпеченеві установи в ЗСА. На її думку, Союзові треба б поширити свою працю на обезпечення на випадок непрацездатности та приміщення в піклувальному домі.

Після ділової частини зустрічі відбувся обід. Подяку за їхній вклад праці в обильному прийнятті, яку від усіх присутніх висловив Р. Татарський, отримали: Я. Базюк, Стелла Федик, Люся Ярема, Анна Кошильовська, Мотря Постоловська, Галина Татарська і Марія Базюк.

Тоді референт розвагової частини, Зенон Василькевич попросив екзекутивного містоголову Округи д-ра Олександра Серафина і члена Управи Округи мгр Рому Дигдало, які недавно повернулись із поїздки на Україну, щоб вони розповіли про свої враження та спостереження про життя і події в Україні.

На думку цих наших відвідувачів України, в порівнянні з їхніми давнішими відвідинами, життєвий рівень не змінився, або й погіршився. Буйно шириться чорний ринок і хабарництво. Перебудови не видно, але гласність є. Саме ця відкритість, як право на вільне і правдиве слово, дала в поневоленій Україні можливість зорганізовано заговорити про дотеперіш-

(Закінчення на стор. 3)

В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ НАСТУПАЮТЬ ЗМІНИ

Преторія, Південна Африка. — Тут у вівторок, 15-го серпня ц.р., Ф.В. де Клєрк був заприсяжений виконуючим обов'язки президента Південної Африки і заявив, що країна починає еру змін. Він підтвердив свою обіцянку зліквідувати повільним ходом виключне правління білої меншости та втягнути чорних громадян країни у переговори про їх майбутність. „Немає сумніву, що ми стоїмо на грані нової ери в Південній Африці, а я вірю також і в те, що історія дає нам незвичайну можливість мирних розв'язок".

Ф.В. Клєрк, як всі сподіваються, має можливість стати президентом, якщо його Національна партія виграє вибори, що мають відбутися 6-го вересня ц.р. Тепер він перейняв керування після резиґнації П.В. Боти, який відмовився назначити свого намісника, тому Ф.В. де Клєрка кабінет обрав на цей пост одноголосно. Все ж таки Ф.В. де Клєрк віддав належну пошану своєму попередникові, заявляючи, що „найбільший дар Південної Африці залишив саме П.В. Бота, коли впровадив нашу країну на шлях основних реформ".

На пресовій конференції новозаприсяжений президент потвердив, що його плян про зустріч з президентом Зімбабви не змінилася та відбудуться, як заплановано, в Лівінгстоні 28-го серпня ц.р. Відповідаючи на інші питання кореспондентів, Ф.В. де Клєрк сказав, що Нелсон Р. Манделя, найбільше відомий політичний в'язень у Південній Африці, не буде звільнений перед вибором нового президента виборчою колеґією 14-го вересня ц.р. один день після початку урядування нового парляменту.

Політичні аналітики твердять, що П.В. Бота, відходячи, старався поширити сумніви серед своїх однопартійців і в цей спосіб пошкодити Ф.В. де Клєркові. Одначе коли прислухатися місцевому населенню та переглядати пресу, то відчувається загальне вдоволення, що П.В. Бота відійшов від керми країни.

Влучно підкреслює один політичний аналітик, що П.В.Бота має ще велике попертя серед консервативних кіл Національної партії та коли захоче, то може сильно пошкодити своїй партії.

На питання кореспондента про пляни на майбутнє, Ф.В. де Клєрк відповів, що його бажанням є „будувати нову Південну Африку, в котрій всі громадяни включаться у вирішування справ, котрі заторкають їхнє життя на всіх рівнях урядування, але в такий спосіб, що жодна група з нашого кольоритного населення не буде у перевазі над іншими".

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 15-ГО СЕРПНЯ, на кабульське летовище, яке обслуговує як цивільні, так і військові літаки, впало дев'ять партизанських ракет. Уряд повідомив, що частина ракет вибухнула біля головного будинку летовища, поранивши одного військовослужбовця. Серед пасажирів виникла паніка. Жертв серед цивільних осіб не було. Ракети злегка пошкодили поле летовища і розірвалися у військовій частині аеродрому. Чи були там жертви, засоби масової інформації не повідомляють. Нема також повідомлень про жертви в інших районах Кабулю, куди також упало кілька ракет. Від кінця червня столиця Афганістану зазнає щодня ракетних атак муджагедінів.

СОВЄТСЬКА ОБІЦЯНКА відкрити доступ до архівів у справі шведського дипломата Рауля Валленберґа пробудило надії на розкриття таємниці його загадкового зникнення в кагебівських в'язницях. Однак, за словами совєтських офіційних осіб, матеріяли архівної справи Валленберґа свідчать, що його давно нема в живих: він помер від серцевої атаки у в'язниці в другій половині 1940-их років. Совєтський уряд повідомив створену у Стокгольмі Асоціяцію у справі розшуку і врятування Валленберґа, що вона може післати в Москву чотирьох осіб, включаючи членів родини шведського дипломата. Представник міністерства закордонних справ СССР Юрій Ґремітських повідомив, що їм буде надана можливість ознайомитися зі всіми матеріялами у справі Валленберґа, включаючи свідоцтво про його смерть, датоване 1946 роком. Не зрозуміло, чому Ю. Ґремітських згадує 1946 рік. У попередніх повідомленнях совєтського міністерства закордонних справ говорилося, що Валленберґ помер у 1947 році.

В ІНТЕРВ'Ю АВСТРІЙСЬКІЙ телевізії голова Мадярської соціялістичної робітничої (комуністичної) партії Реже Нієрш признав, що у парляментських виборах у наступному році комуністи можуть набрати не більше третини голосів і перетворитися в опозиційну партію. Р. Нієрш визнав також, що Совєтський Союз стурбований „швидким розвитком реформ" у Мадярщині. „Але Совєтський Союз має свої проблеми, які повинні хвилювати Ґорбачова більше, ніж наші", — сказав голова мадярських комуністів. Враховуючи, що комуністи можуть стати опозиційною партією, Р. Нієрш вважає, що вони „і в майбутньому повинні нести відповідальність за справи в країні". Нієрш висловив задоволення зростанням демократичних тенденцій в Мадярщині.

СИРІЙСЬКА АРТИЛЕРІЯ обстріляла християнські райони Бейруту. Загинуло 19 і поранено 25 осіб. Вважають, що сирійці підготовляються до вирішального штурму. Поліція повідомила, що кровопролитні сутички між сирійцями і християнськими силами, очолюваними ген. Мішелем Авном, відбувалися також у трьох провінціях Ливану. Державний департамент ЗСА осудив Сирію за вмішування в справи Ливану і заявив, що громадянська війна в тій країні, ускладнена участю сирійських сил, зводить нанівець спроби звільнити американських закладників. Також Папа Іван Павло II засудив кровопролиття, називаючи дії сирійців ґеноцидом.

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ в Білому Домі президент Джордж Буш заявив, що він подав Іранові ясні сигнали, що обидві країни можуть відновити спілкування, якщо уряд в Теграні допоможе звільнити американських закладників. Вияснюючи свої думки, він сказав, що обидві країни не мусять ворогувати до віку. Він також згадав, що посилаючись на дипломатичні зв'язки, Уряд ЗСА дав багато можливостей Іранові використати ці пропозиції, а найкращим сигналом з боку Ірану буде звільнення закладників. Він признався що, не зважаючи на всі його заходи, справа американських закладників залишилася на цьому самому місці.

ПОЛЬСЬКІ КОМУНІСТИ ОПИНИЛИСЯ В ІЗОЛЯЦІЇ

Варшава. — Урядова криза в Польщі, викликана резиґнацією прем'єр-міністра Чеслава Кіщака і небажанням двох малих партій, Селянської і Демократичної, продовжити традиційну коаліцію з комуністами, прийняла дещо несподіваний характер.

Керівники Селянської і Демократичної партій вперше, хоч і в обережній формі, підтримали ідею формування першого за післявоєнну історію країни некомуністичного кабінету.

В стані економічного занепаду і широкого народного незадоволення керівництво „Солідарности" відхилило компромісні рішення і публічно заявило, що лише некомуністична опозиція може вивести країну з перманентної кризи.

Як уже інформовано, у вівторок, 15-го серпня, президент Войцех Ярузельський запропонував зустріч всіх зацікавлених сторін, однак досі невідомо, чи взагалі подібний форум відбудеться.

Можливо, бажаючи зробити враження на Москву, Лех Валенса заявив у вівторок у Ґданську, що у програмі „Солідарности" нема пункту про вихід Польщі з Варшавського Пакту.

Виступаючи в середу у Варшаві, представник „Солідарности" Януш Онишкевич сказав, що опозиція не заперечує проти того, щоб комуністи і далі очолювали ключові міністерства: оборони і внутрішніх справ.

Совєтська реакція на події в Польщі покищо залишається досить спокійною. На пресовій конференції у Москві представник міністерства закордонних справ СССР Юрій Ґремітських назвав заяву Валенси „розумною" в тому сенсі, що лідер опозиції усвідомлює міжнародні зобов'язання Польщі. Ю. Ґремітських підкреслив, що совєтський уряд стурбований становищем у сусідній країні, але не має наміру вмішуватися у внутрішні справи Польщі.

Судячи з усього, лідери комуністів не збираються відмовлятися від влади без боротьби. Як повідомляє пресове агентство ПАП, в середу, новий перший секретар Польської об'єднаної робітничої (комуністичної) партії Мєчислав Раковський, виступаючи на закритому засіданні комуністичної фракції парляменту, заявив, що „Польща вступила у період відкритої боротьби за владу". „Становище стало небезпечним, — сказав Раковський, — але ми (комуністи) ні в якому разі не повинні здаватися".

В середу увечорі Селянська і Демократична партії, які досі підтримували комуністів, запропонували Л. Валенсі зформувати уряд. Валенса погодився, але не дав ясної відповіді, чи він погоджується очолити уряд і чи включить до складу уряду комуністів.

В КИЄВІ СТВОРЕНО МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ МЕНЕДЖМЕНТУ

Женева, Швайцарія. — На початку липня ц.р. в Києві спільними зусиллями та за офіційним дозволом створено першу в Совєтському Союзі міжнародну школу менеджменту. Підписано договір між Міжнародним інститутом менеджменту в Женеві та Економічним інститутомм Академії Наук УССР про створення незаробіткової академічної установи, яку назвно Міжнародним Інститутом Менеджменту (МІМ).

Завданням новоствореного інституту,який розпочав працю негайно, є забезпечити знанням менеджменту дослідами, порадами та виданнями,своїх клієнтів і інші організації. Серед цих останніх можуть бути інші наукові інституції, як також і поодинокі фірми в СССР чи поза його кордонами, які вплатять річну членську вкладку. Хоча новостворений інститут має свій осідок в Києві, то він має право творити свої відділи в інших частинах СССР.

Виконуючий обов'язки директора інституту в Києві проф. Олег Білорус в інтерв'ю сказав, що є декілька причин чому саме інститут засновано в Києві. Він також згадав і про те, що тепер є велика зміна в наставові до менеджменту завдяки перебудові. „Керівництво індустріяльної продукції перестало бути політичною проблемою та не уважається більше елементом капіталізму. Вже визнано, що закони наукового менеджменту є такими ж для будь-якого суспільства в процесі розвитку", — сказав проф. Білорус. Він підкреслив й те, що „совєтські установи, які виходять на міжнародну арену без знання наукового і прикладного керівництва, можуть збанкрутувати та дуже пошкодити економіці країни".

Склад наукового персоналу та інструкторів буде міжнародний, а викладовими мовами будуть українська, англійська і російська. Програма включатиме ступінь магістра комерційного адміністрування для тих, що мають щонайменше три роки практики керівництва, як і короткий курс з посвідченням його закінчення для старших керівників.

Головним промотором цього діла був д-р Богдан Гаврилишин, який заявив, що є дуже вдоволений тим, що міг допомогти при оснуванні цієї нової школи в країні свого народження.

Перше засідання Ради директорів призначено на початок жовтня ц.р. в Києві Д-р Б. Гаврилишин заохочує всіх зацікавлеаних в ділянках теорії менеджменту та практичного примінення, що хотіли б викладати чи бути учасниками дослідчої програми в київському інституті писати до: Dr. Bohdan Hawrylyshyn, International Management Institute, 4, chemin de Conches, 1231 Conches—Geneva, Switzerland, або висилати своє резюлме „факсом" до: Dr. Bohdan Hawrylyshyn, International Management Institute, 41-22-464.439.

IЗ ЖИТТЯ УКЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

• 7-го липня у Львові поблизу костьола Босих Кармелітів священики УКЦеркви, отці Іван Лопатчак, Петро Зеленюх та о. Іван (в деяких випадках з певних міркувань прізвища не подають) відслужили Літургію з нагоди церковного свята Івана Предтечі. Літургія зібрала близько 10, 000 осіб. Після Богослужби голова Комітету Захисту УКЦ Іван Гель привітав священика о. І. Лопатчака з нагоди 54-річчя його священичої діяльности. Отець Іван Лопатчак 25 років пробув по тюрмах, концтаборах і на поселенні, але зберіг вірність рідній Церкві. Такі святі отці, як о. І. Лопатчак та Григорій Будзинський — це жива історія нашої Церкви", — сказав І. Гель.

• 12-го липня у Львові на тому ж місці знову відбулася урочиста Служба Божа, яку з нагоди свят апостолів Петра і Павла відслужили оо. Петро Зеленюх, І. Лопатчак та Іван Білик; останній, промовляючи до присутніх, сказав: „Наша Церква, як скеля, втілює в собі вічність і стоятиме вовіки."На закінчення група малих діточок вітала о. П. Зеленюха квітами і віршами з нагоди 28-ої річниці його священства.

• 9-го липня відбулися урочисті відправи в Жовкві (коло 3,000 присутніх, піднято близько 20 синьо-жовтих прапорів) та в селі Терезець (коло 4,000 присутніх), які були відслужені оо. Михайлом Гаврилівим та П.Зеленюхом. В Терезці о. Зеленюхові допомагали два священики.

• 16-го липня:

1) місто Золочів — урочиста Літургія (служили отці Білики Ігор та Андрій). Було присутніх коло 3,000 осіб. Голова райвиконкому та начальник міліції з метою перешкодити намагалися затримати о. Ігоря, але віруючі при головуванні І. Геля зірвали провокацію, піднявши галас. Загал міліції та особи у цивільному не втручалися.

2) місто Комарне Городоцького району (Львівщина) — мітинг-реквієм пам'яті жертв сталінського терору. Близько 4,000 учасників. Після виступів нащадків закатованих, люди рушили до місцевого цвинтаря, де о. Ярослав Лесів (УКЦ) відслужив урочисту Літургію та прочитав проповідь, в якій закликав вірних і всіх українців бути патріотами своєї нації. На Літургії були присутні І.Гель, член Комітету Захисту УКЦ, Ольга Горинь та колишній канадський парляментарист Андрій Вітер.

• Протягом останніх тижнів переслідування Івана Геля властями поширилися. Зокрема, 13-го липня в його помешкання увірвалися співробітник КГБ та міліціонер, але в той час у Геля були іноземні журналісти та кореспондент „Московських Новин", які вели бесіду з Єпископом УКЦ Павлом Василиком і групою священиків, і непрохані гості були змушені забратися геть. 15-го липня Гель ледве врятувався шляхом втечі від арешту трьома офіцерами міліції. Над відомим правозахисником постійно висить загроза арешту.

• 16-го липня, в Червонограді (Львівщина) відбулася процесія українських католиків (коло 2,000 осіб), які пройшли від цвинтаря з хоругвами та образами до церкви святого Василя Великого (останню використовується як музей атеїзму). На подвір'ї церкви віруючі відправили Молебень і провели летючий мітинґ, де

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

УРЯД СТЕЙТУ АЛЯСКИ подав до суду корпорацію Екзон та шість інших оливних фірм, закидаючи їм недбальство у судноплавстві, розколення нафтоналивного судна Вальдез і розливу 11 міл. гальонів оливи в затоці принца Вілліяма. Судове оскарження до Найвищого стейтового суду в Анкоредж вимагає відшкодування за цей найбільший в історії оливний розлив, що стався 24-го березня ц.р. Але точної суми відшкодування в оскарженні не подається.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ схвалив основний плян крайової стратегії боротьби з наркоманією, підкреслюючи важливість у цьому пляні місцевих властей. Він також приобіцяв знайти гроші для цієї справи, не підвищуючи податків. Не зупиняючись над подробицями пляну, Президент заявив, що плян виготовлений його головним дорадником для боротьби з наркоманією Вілліямом Беннетом є „збалянсованим, конкретним, ефективним і можливим до здійснення". Всі подробиці цього пляну будуть виявлені 5-го вересня ц.р.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City, N J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to Svoboda
Second Class Postage paid at Jersey City N J

Упадок символу білого расизму

У всесвітній історії чимало прізвищ стали своєрідними символами. Один з останніх імператорів античного Риму Нерон став символом кривавого переслідування перших християн. Наполеон дістав ще за життя прозвище „бога війни". Петро І став символом російського імперіялізму, Ґарібальді — з'єдинення Італії І ми маємо символічні історичні постаті. Іван Мазепа став символом українського державництва. Симон Петлюра став символом збройної боротьби проти Московщини. Деякі лідери так сильно й пристрасно очманілі якось ідеєю, якоюсь ціллю, яку самі собі поставили, що їхні імена навіки пов'язані з тією ціллю. Вся міжнародна преса принесли вістку, що президент Південно-Африканської Республіки Пітер В. Бота зголосив свою димісію та ще й подав за причину, що покликаний ним уряд відмовляється слухати його. У своїй наче прощальній промові через радіо-телевізію після свого 21-річного урядування, Бота з обуренням згадав про роблені йому поради, щоби зрікся з уваги на поганий стан здоров'я (мав кілька місяців тому легкий мізковий удар). Це — заявив — неправда, він здоров, хоч має 73 роки.

Південа Африка — це республіка, але Бота правив там поверх 20 літ по-диктаторськи, користуючись величезним особистим авторитетом. Він був головою Національної партії, яка існує там поруч із партіями Консервативною (правою) і Демократичною (ліберальною). З прізвищем Боти пов'язаний небувалий ніде у світі державний устрій різкого й риґористичного расового поділу, так званого апартеїду. Це для всього світу дивогляд, бо на округло 36 мільйонів населення білі становлять тільки несповна 20 відсотків, чорні близько 70 відсоток, а решту відсотків виповнюють різні азійські етнічні групи. Кругло 70 відсотків населення позбавлені права старатися за будь-яке становище в державно-адміністративному апараті, не мають права ані пасивного, ані активного голосування, невільно їм мешкати у „білих" дільницях міст, отримують винагороду за працю нижчу, як її дістають за ту саму працю білі, не мають ніяких політичних прав і не існують у тій великій країні так голосно реклямовані у вільному світі людські і громадські права. Ті відносини у Південній Африці нагадують дещо відношення німців за Третього Райху Гітлера, де всіх неарійців, як до „унтерменшів", з вивісками у трамваях і залізницях на окупованих землях „нур фюр Дойче". Очевидно, і чорне населення бунтувалося й у широкому вільному світі лунали голоси обурення. У 1984 році чорний римо-католицький Єпископ Дезмонд Туту, в'язнений і переслідуваний за виступи проти апартеїду, дістав нагороду Нобеля. Під тиском міжнародної опінії його звільнили, але всі резолюції Ради Безпеки Об'єднаних Націй і всі інші демонстраційні акти не мали практичного висліду. Бота нехтував ними, а спроби економічних санкцій були згори приречні на невдачу, бо Південна Африка багата, має золото і брилянти, має великий важкий і легкий промисл, має високий життєвий стандарт. Має теж найсильніші на всьому африканському континенті збройні сили.

Первісними автохтонами були там готентоти й інші півдикі племена. У XVII сторіччі почали напливати туди голляндці. Британія збройно окупувала цей терен, як важливий стратегічний пункт. Білі поселенці, які почали називатись бурами, повели проти британських окупаційних військ та колоністів затяжну війну. На переломі минулого і цього сторіччя, насправді — Британія створила Південно-Африканську Республіку, як члена Британського Коммонвелту, але у травні 1961 року та країна цілком усамостійнилась і виступила з Коммонвелту. Дійсний, але все ще неофіційний расовий поділ став законом у 1948 році. Заснований чорними Африканський національний конґрес поставлено поза законом. Але у останніх двадцяти роках Південна Африка стала тереном збройних бунтів, демонстрацій і справжніх боїв між чорними та білим військом і поліцією. По обох сторонах є сотні вбитих і тисячі ранених. Під впливом опозиції всередині самого білого суспільства та під натиском з-зовні уряд робив ступневі поступки чорним. Але щойно рік тому скасовано строгу заборону расово мішаних подруж.

Коментатори гадають, що з відходом Боти і приходом на його місце за Ф. В. де Клєрка зміни внутрішньої і зовнішньої політики — покищо — не буде. Покищо, бо страх Боти, щоби чорні не захопили всю владу і не вирізали всіх білих, той страх ще живе у тамошньому білому суспільстві.

Шукатимуть компромісу, який закінчив би диковинний расовий апартеїд та водночас ґарантував безпеку і ненарушність приватного дорібку білих. Це не прийде через ніч, але розважливі люди — білі і чорні — напевно будуть старатися покласти кінець громадянській війні і завести там новітні людські та громадські права для всіх.

Степан Женецький

НАЦІОНАЛЬНОСТЕВІ НЕСПОКОЇ У КОМУНІСТИЧНИХ КРАЇНАХ

Нещодавні події у Совєтському Союзі, Югославії, а останньо в Китаї, виявили, що не зважаючи на десятки років комуністичного виховання і пропаґанди, націоналізм не загинув, як це проповідували комуністичні апостоли в марксо-ленінських державах.

Незадоволення поодиноких національностей увесь час існували і далі існують у московській комуністичній тюрмі народів, але їхні прояви здушував великий терор, і щойно гласність, що її започаткував Міхаіл Ґорбачов, дала можливість проявитися національним почуттям поодиноких поневолених національностей, організуватися і голосити свої національностеві вимоги.

Усі теперішні націоанальні заворушення у Совєтському Союзі вказують на те, що т. зв. „ленінська національна політика" виявилася неуспішною. Сподівання московських комуністичних імперіялістів, що піднесення національних культур більшість поневолених народів заспокоїть і злагіднить національностеві вимоги, виявилися помилковими. М. Ґорбачов сам виявив у його книжці, що совєтський, чи вірніше, московський спосіб комунізму властиво причинився до зросту національної свідомости всіх поневолених народів. Найновіший приклад того виявився у квітні ц. р. в південній республіці Грузії, де військо вбивало грузинських демонстрантів, які протестували проти абхазців, які є тюркського походження і мохаммеданської віри, а які домагаються виходу зі складу грузинської республіки. Грузія — це старинна країна, яка в давніх часах називалася Колхида, де за повір'ям мітології, Геркулес мав визволити Прометея. Країна ця славиться своїми винами, музикою і гостинністю. Вона є країною народження кривавого Сталіна та неславного шефа КҐБ, Лаврентія Берії.

У 1832 році група грузинських аристократів пробувала визволити Грузію з-під російського царського панування. У 1918 року Грузія створила свою незалежну державу, яку в 1921 році большевики силою приєднали до Совєтського Союзу. В 1924 році в Грузії вибухла революція проти московського комуністичного панування, що її Москва жорстоко здавила. В 1978 році тисячі грузинів протестували проти намагання Брежнєва скасувати грузинську мову, як державну мову.

Проблема абхазів у Грузії є подібною до проблеми вірменів в Азербайджані в Нагірному Карабаху, які домагаються відділення цієї провінції зі складу Азербайджанської республіки, де вони творять значну більшість і приділення її до Вірменської совєтської республіки.

Приклади Словенії в Югославії і басків в Еспанії виявили, що економічний добробут і культурна автономія не послаблюють національних стремлінь. Хоч деколи коріння національних конфліктів можуть находитися в соціяльних і економічних нерівностях (наприклад, в Олстері, Ірляндія), одначе головною причиною є стремління поневолених народів мати свою незалежну державу. Абхазія, Грузія, Україна, Естонія, Латвія та всі інші поневолені Москвою народи домагаються національної мови, територіяльних прав та державної незалежности. Це є абсолютні вимоги, а не справи, які можна полагодити компромісами.

Подібно як володарі англійської імперії, також московські імперіялісти-загарбники, визначаючи кордони поодиноких поневолених народів своєї московської комуністичної імперії, натворили багато несправедливостей. Вислідом того в багатьох випадках, як в Нагірному Карабаху в Азербайджані і в Абхазії в Грузії є те, що в поодиноких республіках позмішували людей, що є інших релігій та мають інші національні стремління.

Найбільше таких несправедливих „штучних провінцій" натворили москалі, в Україні, порозділювавши великі кусні української національної території собі та всім нашим сусідам: Курщину, Білгородщину, Донщину та інші менші й більші частини нашої національної території, москалі приділили до своєї Московії; Лемківщину, Холмщину, Підляшшя, Сяніччину, Белзщину, Любачівщину москалі приділили Польщі; Південну Басарабію дали Румунії, Пряшівщину подарували Чехо-Словаччині; Білорусії призначили Берестейщину і Північне Полісся. Такий злобний „розподіл" української національної території між всіх наших сусідів москалі хитро придумали задля двох причин: поперше, щоб обкроїти нашу національну територію і зменшити стан українців в майбутній українській незалежній державі; і подруге, щоб настроїти проти нас усіх наших сусідів, які виступлять проти українців, як ми будемо домагатися повернення тих „роздарованих" москалями наших територій до майбутньої незалежної держави.

Як вірно пише англійський автор Стівен Джовнс, єдиною розв'язкою міжнаціональних територіяльних спорів на совєтському Міжкавказі, як виявилося із поступування Росії, це проголошення воєнного стану та виарештування національних провідників. Так раніше поступили москалі у Вірменії, у столиці Єрева-

(Закінчення на стор. 4)

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА У ДРУГОМУ КВАРТАЛІ

II.

Доляр з початку кварталу зріс на вартости, що захитало експорт, в червні стратив на вартости до рівня з березня, виглядає не на довго, бо фінансісти і економісти змінили свої передбачення з грудня і травня і твердять, що доляр буде дальше зростати на вартости, через економічне сповільнення, банки вже знизили відсоткову стопу, а Дирекція федеральних Резерв піднесе дискантову стопу, що зменшить експорт і збільшить торговельний дефіцит. Через захитаний стан економіки два комерційні банки в червні зменшили відсоткову стопу з 11 до 10.5 відс., останньо і інші банки зменшили, не виключена дальша знижка, та знижка дискантової стопи. Дводенне засідання Дирекції федеральних резерв в червні секретне, без комунікату, вичікуючє, бо хоч економіка спадає, інфляція повільно зростає. Останньо Ґрінспен перед конґресовою комісією заявив, що захитаний економічний стан, при зростаючій інфляції може потривати довше і спричинить зменшення дискантової стопи, а економісти твердять, що буде зменшена вкоротці. Економісти президента Буша вже твердять, що економіка цього року зросте на 2.7 відс. і в наступному на 2.6, а не 3.5 і 3.3 відс., як передсказували економісти президента Реґена. Урядові чинники дальше твердять, що економіка в другому півріччі поправиться.

96 держав Організації загального договору відносно тариф-цін і торгівлі на конференції в Женеві в червні на внесок Австралії оскаржили ЗСА за порушення торговельного закону через збільшений імпорт цукру. ЗСА погодилися зменшити імпорт на 8 відс. — 1.25 мільйонів метричних тонн, що піднесе ціну на цукор і американські обивателі заплатять 3 більйонів долярів річно більше. ЗСА консумують 16.5 мільйонів метричних тонн річно. Уряд дає фармерам 22 центи підвишки на фунті продукованого цукру, два рази більше від ціни на світовому ринку. За останніх дванадцять місяців ціни зросли на 8 відс., до 35 центів за фунт. Сильно підніс ціни на цукор на світовому ринку (з 50 до 90 центів на фунт) СССР, через збільшене двома новоротами замовлення по 12,000 метричних тонн рафінованого-білого і сирого цукру, тому ціна від липня минулого року зросла до 1.40 дол. за фунт. Раніше Совєтський Союз купував цукор осінню і зимою, останньо, протягом цілого року. Харчові аналітики твердять, що СССР купить ще до 300,000 метричних тонн цукру, через великий брак, спричинений гоненням самогону, зменшеною доставою з Польщі і зменшений врожай цукрового буряка. Крім того робить великі запаси, зі страху перед зростом цін.

26 держав Економічної системи Латинської Америки, під час дводенних нарад (20-22-го червня) в Каракас, Венесуеля, не погодилися на переміну 50 відс. з 401 біл. дол. довгу на довготермінові бонди і 75 відс. редукції обслуги. Найбільше задовжена Бразилія — 124 біл. дол., Мехіко — 103, а Венесуеля — 100, з яких 54 біл. дол. винна американським комерційним банкам, платить квартально 1.6 біл. дол. відсотків. Інфляція 60 відс. до кінця року може зрости до 75. Новий уряд продовжив на вісім місяців замороження цін і платень, переговорює зі закордонними банками про сплату 57 біл. дол. позичок. Пезо буде знову здевальований, сьогодні 2,440 пезів за одного доляра. Арґентині через економічний крах грозить рецесія, велике безробіття, запотребування на робітника впало на 60 відс., ціни з дня на день зростають, інфляція 4,000 відс., продукція впала на 28 відс. Перший раз за останніх 60 років президент передав владу нововибраному п'ять місяців скорше, через катастрофальне економічне положення. В Перу економічне положення жалюгідне, 165 мільйонів долярів задовжень, безробіття, ціни і інфляція з дня на день зростають, уряд просить ММ фонд, Світовий банк о нові позички.

Економічне сповільнення в країнах Европейської спільноти степенується через зростаючі ціни, в червні 0.4 відс. — цього року 5.4 відс., тому зростає інфляція. Валова продукція Італії впала до 3 відс. (минулого року 3.8), інфляція зросла до 7 відс., державний дефіцит 110 біл. дол., 11 відс. валової продукції, задовження 740 біл. дол. Новий уряд Андреотті (шостий раз став премієром), 49-ий від закінчення Другої світової війни, пропонує нові податки і зменшення видатків. У Великобританії затруднення захиталося, в червні безробіття зросло на 0.1 відс. до 6.3, 1.8 мільйона безробітних, ціни зростають дальше, інфляція 9 відс., найбільша з усіх европейських держав, відсоткова стопа 14 відс. У Франції зменшився торговельний дефіцит до 440 міл. дол. (в травні — один більйон). В Туреччині інфляція зросла до 68 відс., в травні — 62. В Німеччині економіка дальше зростає, валова продукція цього ро-

(Закінчення на стор. 4)

Панько Ціпило

Підвези мене

Не люблю виконувати наказів. Не навчило мене навіть те, що в молодих роках я носив на собі три різні однострої і виконував накази тих, які на їхніх одностроях мали пришиту будь-яку срібну латку. Або лише повішений на шиї мотузок зі свистком.

Не помогло мені й те, що одружився з такою дівчиною, родич якої колись командував двома дивізіями, а вона тепер командує одним селепком.

Накаже винести сміття — я виношу. Доручить принести щось зі крамниці — я приношу. Від деяких наказів мені деколи вдається викрутитись, бо кажу, що я маю все на списку. А як доручень не виконаю, то оправдуюсь, що я список десь загубив.

Коли ж їдемо автом, і я в ролі шофера, а жінка за пасажира, тоді мені попадається наказ за наказом:

— Зачини вікно, бо мені вітер дує!

— Та не зовсім зачиняй. Трошки відчини, щоб свіже повітря провівало...

— Не жени так швидко, бо заїдеш, куди не треба...

— Не пхайся на середину дороги, бо якийсь „лопух" тебе обминає...

Тому я вхитрився і купив жінці окреме авто. Тепер мене не обходить, що їй вітер дує.

Навіть поліція мені не наказує, як я маю їхати. Лише час від часу дадуть мені кусок папірчика...

Я тішився, що позбувся наказів. А виявилось, що то — неправда.

Зателефонував до мене сусід, щоб підвезти його на сходини до народного дому. Ще й не рушив з-під його хати, як він раптом запитав: „А ти кудою їдеш?" Наверни, — сказав, — і їдь по Ешбиртону...

А вулиця Ешбиртон проходить через таку дільницю міста, де чорні чорних бояться. Я не маю охоти їхати там навіть танком. Але щоб не образити сусіда, то я виконав наказ.

Завважив знайому пані Данку, яка від зимна переступала з ноги на ногу, вичікуючи автобуса. Запропонував підвезти, щоб не замерзла. Адреса цієї пані мені відома. Але вона звернула мені увагу, що її Остап не тудою їде. А он тамтуди. І я послухав та й поїхав туди, куди Остап завжди їздить.

Попросив знайомий, щоб підвезти додому. Зупинились під його хатою, а він, розговорившись про політику, навіть не збирався з авта вилазити. Я поволеньки відчинив двері, щоб він догадався... Врешті виліз. Закрив двері, але крізь відчинене вікно продовжував балакати. А за мною інші автоводії нервувалися і трубкою давали знати, щоб я забрався під чотири вітри.

Забрав з парафіяльного бенкету моїх приятелів Романа і Марту. Надворі було темно й дощик моросив. Я їхав уважніше, ніж удень. Роман мені розказував кудою їхати. А я сперечався, що знаю дорогу, якою навіть навпомацки потраплю. А Роман дорікав, що якби я його послухав, то він з Мартою вже був би вдома. Тут — сказав Роман — крути вліво.

Я раптом скрутив і малощо не зударився лоб-у лоб із автомобілем, який мчав із протилежної сторони. Марта насварила на Романа, щоб дав мені спокій. Побачивши в Марті союзника, я заявив, що готовий повезти її навіть на край світу, але під умовою, що Романа замкнемо в баґажнику. Від того часу Роман на мене споглядає кривим оком.

Довідався чолов'яга, що я їду до Майситі, то просив, щоб його підвезти на долину міста. Я погодився підвезти лише до автобусної станції. Їдучи, чолов'яга настоював, щоб його завезти аж до хати. Цим разом я не покорився. Завіз непрошеного пасажира до автобуса й попросив: „Вилази!" А він сказавши мені кілька терпких слів, зачинив за собою двері з таким розмахом, що малощо всі вікна не потріскали.

Тому я написав собі таку резолюцію: хай люди називають мене словами, яких немає в жодному словнику, але нехай ніхто навіть не плянує сказати: підвези мене.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРЕСТІЛ В ІТАЛІЇ

У числі „Свободі" з 3-го серпня ц.р. появилася цікава стаття п.н. „Церковні скарби з України опинилися в Лос Анджелесі" і спонукала мене додати пару рядків до неї. В 1945 році, будучи на відпустці з війська, зайшов я до римо-католицької святині св. Ніколя в Барі, полуднева Італія, і побачив всередині престіл зі срібла із візантійським стилем та староцерковними написами. На запит у місцевого священика відповідь була, що це престіл, привезений із Києва під час революції в Першій світовій війні. Чи цей ваги пару тонн срібний престіл ще там є — мені невідомо. Якщо є, то варто це запам'ятати, бо скарб цей належить українському народові.

Будучи місяць тому в Кракові, я бачив наші ікони на продаж в двох комісових склепах, де продають люди свої і чужі цінності зацікавленим особам.

Юрій Ковальчик
Йонкерс, Н.Й.

Богдан Шарко

КИРИЛО ТРИЛЬОВСЬКИЙ

(У 125-річчя народин організатора „Січей")

В цьому році збігаються кілька ювілеїв, пов'язаних зі собою не лиш круглою датою, але й історично-національною вагомістю. На чолі усіх їх стоїть 175-річчя народин національного Пророка України Тараса Шевченка. Серед цих ювілеїв є 125-річчя народин організатора народних мас, батька галицьких Січей, одного з основоположників і керівників Української Радикальної партії, д-ра Кирила Трильовського. Тому, що ця видатна постать має великі заслуги в освідомленні галицьких сіл, що лишилися позаду під австро-угорським пануванням, бажаю у цій статті згадати його пам'ять.

Кирило Трильовський народився 6-го травня 1864 року як син греко-католицького пароха в селі Богутин біля Золочова. Вже з юних літ він відзначався національною активністю. Як учень польської гімназії в Коломиї, засновує він тайні гуртки, в яких освідомлює шкільних товаришів, протидіючи денаціоналізуючим польським впливам і „старорусинству". В університетах Чернівець і Львіва студіював К. Трильовський право, здобувати ступінь доктора.

Молодий правник береться зразу із запалом за освітню працю. На початку 1880-их років він засновує у великому селі Карлові біля Снятина, разом із парохом о. Кейваном, першу на Покутті читальню „Просвіти", а у 1904 році в селі Іспас біля Коломиї першу на Покутті кооперативу „Народна Спілка". Того ж року 5-го травня засновує у Завалю Снятинського повіту перше „Руханково-пожарне товариство „Січ", де члени — старшини товариства мали козацькі титули: кошовий, писар, бунчужний. Січові товариства здобували популярність своїми походами із національними прапорами, з музикою, з гуцульськими трембітарами на Прикарпатті. Члени Січей мали перевішені через плече малинові ленти; синьо-жовта лента була у кошового і червоно-жовта — у писаря. Лунали маршові пісні такі, як популярна „Гей, там на горі Січ іде...", текст до якої написав сам Трильовський, „На вулиці трубка грає, то Січ в похід виступає" та інші. До Січей належали також дівчата, зорганізовані в куренях Січовичок. На здвигах вони вправляли вінками і серпами.

Січові свята у повітових містах — в Коломиї, Снятині, Станиславові, Тернополі — були національною маніфестацією, коли селянські маси відчували у січовій ленті і дерев'яному топірцеві символ свого відродження. Настрої січових лав віддзеркалює Іван Франко у вірші:

„Гей! Січ іде,
Красен мак цвіте,
Кому прикре наше діло, —
Нам воно святе!"

Очевидно, що впливова польська адміністрація робила завжди перешкоди у розбудові товариств, а тодішній намісник Галичини граф Анджей Потоцький заініціював 1905 року у Львові політичний процес, в якому звинувачував К. Трильовського у закликах до державної зради, бо Трильовський, буцімто, заявив на вічу у Борщеві, що „стане королем Русинів". Не зважаючи на знамениту оборону славного адвоката-народовця зі Стрия, посла до віденського парляменту д-ра Е. Олесницького, Трильовський мусів кілька тижнів відсидіти у львівській тюрмі, поки апеляційний суд у Відні звільнив його від вини і кари. Ця розправа, однак, зробила ім'я Трильовського ще більш популярним.

У 1907 році у виборах до віденського парляменту він виходить послом від Радикальної партії у двох округах, одного мандату він зрікається на користь свого заступника адвоката в Делятині, д-ра Миколи Лагодинського. При поновних виборах до Відня в 1911 році він стає знову послом, а в 1913 році стає також послом до Крайового Сойму у Львові. З трибуни віденського парляменту д-р Трильовський громить у промовах і парляментарних інтерпеляціях адміністраційні надужиття з боку поляків у Галичині, переслідування Січей, визиск дідичами сільських робітників, конфіскату української преси, фаворизування польських урядовців, знущання над новобранцями тощо.

Січову ідею Трильовський популяризував виданням січових співаників, календарів, як „Отаман", „Запорожець", місячника „Зоря", двотижневика „Хлопська Правда", текстами власних пісень, як ось „Гей, чорногора зраділа, як Січ славну узріла", „Ой зацвіла черемшина" тощо. Спершу централею всіх Січей був Головний Січовий Комітет в Коломиї, а від 1912 року у Львові Український Січовий Союз, генеральним отаманом якого був Кирило Трильовський. В повітових містах існували повітові Січі. До найкраще зорганізованих належали міста: Коломия, Снятин, Косів, Станиславів, Тернопіль, Бережани. На чолі повітової Січі у Львові стояв адвокат д-р Роман Дашкевич, комендант „Лугу" за Польщі, який займався теж організацією львівської студентської молоді.

1912 рік — це час визвольної боротьби балканських народів проти Туреччини, що було майже передвісником майбутнього воєнного конфлікту. Щоб зберегти свої народи у політичній льояльності, віденське правління дозволило на створення паранілітарної організації Українські Січові Стрільці, що її ініціятором був гімназійний учитель і пластовий діяч Іван Чмола, замордований большевиками в Дрогобичі. Основні збори цієї нової організації відбулись у Львові 18-го березня 1913 року. Статут організації опрацював К. Трильовський. Цей статут, однак, через польські інтриґи уряд двічі відкинув, а затвердив щойно дослівний переклад статуту польського „Стшельца", до якого не міг внести правних застережень. Кошовим УСС вибрано адвоката д-ра Володимира Старосольського, відомого оборонця в політичних процесах за Польщі, який загинув, вивезений у 1939 році у совєтський Казахстан. Осавулом УСС вибрано було згаданого вже Івана Чмолу. Членами УСС-ів були студенти, службовці й робітники.

Коли в червні 1914 року відзначувано у Львові величавим здвигом 100-ліття народин Тараса Шевченка, вулицями галицької столиці маршували сотні рядів молодих Січовиків і Соколів. Т-во УСС-ів співпрацювало тісно із Українським Січовим Союзом, що мав до війни 96 станиць. Українські Січові Стрільці відбували військові вправи, не маючи для цього української команди. Тому весною 1914 року видав Український Січовий Союз у Львові військовий підручник українською мовою під назвою „Правильник піхотинця", що його авторами були січові організатори із Сокаля Осип Демчук і Осип Семенюк. Підручник присвятили вони Кирилові Трильовському з нагоди 30-ліття його громадської праці.

(Закінчення на стор. 3)

„Сизокрилі" виступлять на концерті в Лінкольн Центрі

Широко відомий танцювальний ансамбль „Сизокрилі" під керівництвом маестро Роми Прийми-Богачевської виступить у великому концерті хору „Думка" в неділю, 17-го вересня ц. р., в Ейвері Фишер Голл Лінкольн Центрі в Ню Йорку. Цим концертом хор „Думка" відзначає своє 40-ліття, як і 95-ліття УНСоюзу. На фото вгорі група дівчат-танцюристок з ансамблю „Сизокрилі".

Із життя...

(Закінчення зі стор. 1)

згадувалося про голодівку вірних у Москві. Мітинг прийняв резолюцію з домаганням леґалізації УКЦ.

* 30-го липня в селі Стара Сіль Старосамбірського району о год. 10-ій ранку відбулася католицька відправа присвячена християнському святові (храмовий празник) парохії о. Михайла Низькогуза (що перейшов в лоно УКЦ). Запрошені О. Горинь, І. Гель, Атена Пашко (дружина Чорновола), В. Чорновіл, М. Горинь, та коло 10 священиків.

* 6-го серпня в селі Підліссся на батьківщині Маркіяна Шашкевича відбулися урочисті святкування на Білій горі біля хреста пам'яти загиблих січових стрільців. Відбулася Панахида в пам'ять Шашкевича і січових стрільців.

* Член Координаційної Ради Народного Руху Київського реґіону Григорій Міняйло повідомив: по офіційних інстанціях республіки розповсюджується (таємно) документ під назвою „Проєкт закону про вибори УССР". Невідомо хто склав цей документ, він не є підписаний. Навіть на перший погляд зміст цього документу є реакційним і забороняє бойкотувати вибори; у випадках, коли передвиборча програма кандидата не збігається із конституцією, різними законами, усілякими нормами, то окружна комісія анулює кандидатуру, обмежене самовисування і численність (з 10-ох до 5-ох), кількість довірених осіб і так далі.

О. Мудра — координатор братської діяльности УНС в Чикаґо

У Чикаґо віддавна відчувався брак заінтересованої особи, яка прийняла б на себе обов'язок координатора братської діяльности УН Союзу для кращої співпраці з іншими організаціями і установами. Одним із головніших завдань такого координатора було б не тільки інтеґрувати справи громади і дбати про послідовність її дій та розв'язки спільних громадських питань, але також в деякій мірі контролювати біг подій з напрямними УНС. Така особа повинна б також виказатися громадською активністю. І вибір впав на О. Мудру, яка від довгих літ є не тільки українською вчителькою „Рідної Школи" в Чикаґо і жваво цікавиться справами української громади, але також від кількох літ дописує до нашої преси і журналів на виховні і релігійно-громадські теми. Вона також є довголітньою членкою 12-го ВідділуУЗХ в Чикаґо, де тепер сповняє функцію освітньо-виховної референтки, пресової референтки „Екрану", „Літературного Фонду ім. Івана Франка" в Чикаґо, 12-го Відділу УЗХ, „Українського Національного Музею", „Рідної Школи" і крім того часто дописує до учительського журналу „Рідна Школа", є членом хору „Прометей" в Чикаґо. П'ять років провадить товариськими вечорами „з оселедцем". Відкриває мистецькі виставки, бере активну участь в бенкетах, пишучи відповідні влучні панегірики, також написала слова до ряду дитячих пісень, багато віршів на потреби школи, Свят-Миколаївську п'єсу, яку в прекрасному музичному і хореографічному оформленні поставили керівники припарафіяльної школи балету і народно-сценічного танцю Роксана Дика- Пилипчак і Марта (Ляля) Ко-

Олександра Мудра

зицька. Має також гарну особисту лірику, яка чекає книжкового видання. Була режисером „Української Білосніжки" пера Надії Фесенко-Скорин. Брала активну участь в літературних вечорах, а також співорганізатором таких вечорів. Провадила розваговою програмою учительських курсів на Союзівці, де запізналася з координатором Головного Уряду братської діяльности — Андрієм Воробцем, з яким є в частому контакті. На його заклик допомогла провести в „Рідній Школі" в Чикаґо конкурс есеїв і афішного мистецтва з нагоди Тисячоліття. Зорганізувала шкільну виставку в приміщеннях каси Самопоміч. Її четверта кляса була найактивнішою клясою року, за що каса Самопоміч подарувала 180 дол. на дарунок-книжечку і підчас імпрези оплату залі. Належить до Товариства українська учительська громада і сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці, де також є членом управи. Останньо вступила до Української Організації Засобів Інформації, де також сповняє обов'язок прес. референта.

Її хата є завжди відкрита для всіх, кому потрібне часове приміщення, а зокрема приймала членів ансамблів із Голляндії, Австралії, Бразилії, Польщі та гостей із України.

Завдяки своїй любові до всього, що рідне, а зокрема любові до дітей і шкільної молоді, була цього року, разом з іншими вчителями нагороджена грамотою Т-ва „Рідна Школа" в Чикаґо під час матурального бенкету. Часто виступає на радієвих передачах Марійку Чичули.

Під час Загальних Зборів УНС Олександру Мудру переобрано координатором братської діяльности на біжучий рік.

ОМа

В Дітройті...

(Закінчення зі стор. 1)

ні злочини московсько-большевицького режиму та про національні, культурні та релігійні права України. Під цим оглядом зміни є важливі і великі.

Про свободу вислову свідчать приклади народного гумору, які подала мгр Р. Диґлало:

* Як відомо, і в СССР, і в світі до генсека Ґорбачова ставляться більш прихильно чим до його дружини Раїси. Коли це подружжя мало вертатися із Куби до Москви, то з огляду на небезпеку бомбового замаху, офіційним літаком полетів тільки один негр із мавпою. Здивовані чиновники на летовищі в Москві заявили, що Ґорбачов дуже обгорів на сонці і якби не те, що Раїса нічого не змінилась, то вони не повірили б, що це прилетів Ґорбачов.

* Мешканці Чухотських островів незвичайно гірко нарікають на Америку, що вона купуючи Аляску, не купила їхніх, так близьких до Аляски, островів.

* Вулицями прикордонного міста пробігла чутка, що зовсім відкрито границю. Коли це почув жид, він негайно видряпався на найближче дерево. На питання чому, він відповів, що вулицею буде бігти така товпа, що могла б затоптати його на смерть. Коли чутка виявилась неправдивою і жид зліз з дерева, то до нього приступив кґбіст щоб його арештувати за слова про товпу. Хитрий жид одначе вияснив, що ніякої підстави до арештування нема, бо він не сказав звідки і куди та товпа буде бігти.

На закінчення розвагової частини, інж. Р. Ковч, Й. Семеген і С. Стецюк відспівали коломийки, авторства мгр Р. Диґлало на союзові теми, а зокрема про заходи секретарів приєднати нових членів в своєму терені, де здавалось би всі бажаючі вже давно вписані.

На підставі виміни думок між винятково численно зібраними гостями-трудівниками УНС, можна сказати, що перегляд історії та сучасности УНС і обширні звідомлення про життєві обставини в сьогоднішній Україні, були гідним способом відзначення 95-ліття УНС.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЕН КВЕЙЛ, виступаючи на форумі Ради конференції південних християнських провідників, негритянської організації, яка бореться за громадські права, заявив, що, не зважаючи на розбіжності у підході до справ, цілі Уряду президента Джорджа Буша і їхні є такіж самі. Він також підкреслив, що президент Дж. Буш завжди буде підтримувати їхні намагання у боротьбі з расизмом чи будь-якими дискримінаційними проявами. Негритянські провідники були вдоволені виступом віцепрезидента і дивувалися, що він так солідно обізнаний з їхніми стремліннями і працею.

ВІДКЛИК ЗАСУДУ ПІДПОЛКОВНИКА Олівера Норта за його участь в ірано-контра афері буде переслухуватись 6-го лютого 1990 року трьома суддями. Згідно зі судовим повідомленням, розглядати справу будуть судді апеляційного суду ЗСА Абнер Міква, Лоренс Сілберман і Дейвид Сентелле. О. Норта засуджено за його участь в ірано-контра афері на 150,000 дол. гривни і два роки умовного звільнення та 1,200 годин громадської служби. О. Норт вирішив відбувати свою громадську службу, чекаючи на вирішення своєї справи апеляційним судом.

21 ОСОБА БУЛА ВБИТА, коли вояки місцевого ґарнізону в Давао-Сити на Філіппінах взяли штурмом тюрму, 16 в'язнів якої захопили закладників, щоб втекти на свободу. При штурмі в'язниці загинули всі 16 в'язнів і, як мінімум п'ять закладників. Серед закладників, які загинули, — місіонер з Австралії. Військове командування віддало наказ штурмувати в'язницю лише після того, як п'ятигодинні переговори зі злочинцями ні до чого не привели.

Кирило Трильовський

Закінчення зі стор. 2

Велика заслуга авторів підручника була в тому, що вони при редаґуванні мусіли користуватися не лиш відповідними підручниками сербів і поляків, але творили нові українські спортово-військові терміни, яких досі в нас ще не було. З вибухом війни у 1914 році К. Трильовський став першим головою Бойової Управи УСС, а в 1919 році став членом західньоукраїнського парляменту — Української Національної Ради у Станиславові. В 1919 році Трильовський засновує у Винниці на Наддніпрянській Україні Січовий Комітет, а у 1920 році, після переходу частин Української Галицької Армії на Закарпаття, створює „Січ" в Ясіню й Ужгороді. Опинившись на еміґрації у Відні, входить він у контакт із чеською руханковою організацією Дєльніцка тєлоцвічна єднота і бере із делеґацією робітничої Січі участь у великій Олімпіяді чеських Єднот у Празі. У 1931 році відбулась така міжнародна Олімпіяда у Відні, в якій брала участь місцева Січ. На чолі її був ген. Всеволод Петрів.

Говорячи про січовий рух, не можна промовчати вірних співробітників „Січового Батька", що ним був його довголітній секретар Іван Чупрей та коломияни — Антін Кузьмич, Марійка Турянська, Петро Білоскурський, Ярослав Навчук, гімназійний учень Іван Слюзар, а з-поза Коломиї — посол до віденського парляменту Іван Сандуляк, Дмитро Лукащук, Микола Петрук, Осип Довганюк, Юра Соломійчук, Дмитро Валіхновський, а далі професійні інтеліґенти — громадські діячі: адвокат і письменник Андрій Чайковський, адвокат д-р Володимир Бемко, д-р Роман Ставничий, Гриць Ничка, д-р В. Лисий, Осип Демчук, проф. Карло Коберський, д-р Степан Ріпецький, Микола Роґуцький, Дмитро Катамай, Микола Балицький, д-р В. Матвієвський і багато інших. Багато із вичислених були пізніше учасниками визвольних змагань.

Д-р Кирило Трильовський, як сказано, був основоположником Української Радикальної Партії та її провідником на Покутті. До його однодумців належали: посол до парляменту Павло Лавчук; письменник Василь Стефаник; адвокат д-р М. Лагодинський; адвокат у Товмачі, посол до галицького сойму і польський сенатор д-р Іван Макух. Згадані діячі були промовцями на радикальних вічах, які часто кінчалися співом радикального гимну на слова Івана Франка:

Який то вітер шумно грає
Від Сяну до Карпат?
Яке то диво визирає
Із тих нужденних, хлопських хат!"

До рідного краю з Відня повернувся знеможений недугою Кирило Трильовський у 1927 році. Він відкрив тут адвокатську канцелярію у Гнізді на Покутті, однак участи в громадському житті вже не брав, обмежуючись до спорадичних доповідей. Під своїм прізвищем та псевдом „Клим Обух" опублікував багато січових пісень, співанників і низку брошур.

Моральним ударом для К. Трильського був прихід большевиків у 1939 році. Совєтське НКВД переводить у нього трус та викликує на переслухання, закидаючи йому організацію „буржуазно-націоналістичних товариств". Прихід німців рятує його перед арештом . Помер Кирило Трильовський у Коломиї 19-го жовтня 1941 року. Тисячі народу з духовими оркестрами з Печеніжина і Балинець супроводили свого Отамана на вічний спочинок, а колишній посол до віденського парляменту Василь Лаврук сказав у прощальному слові: „Колись незалежна і соборна Україна матиме нові Січі і тоді Січового Батька згадають незлим, тихим словом".

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Національно-стеві...

(Закінчення зі стор. 2)

ні, а недавно це саме повторили в грузинській столиці Тбілісі. В балтійських республіках, де національна свідомість є сильно поширена серед народних низів, незначні уступки Кремля трохи заспокоїли тамошні національні домагання.

Та всі ці заходи є тимчасові. Горбачов нарешті зрозумів, що національне питання в СССР є дуже важливою справою і тому він постановив скликати нараду ЦК партії, щоб вирішити, як розв'язати цю важливу проблему. (Раніше ходила чутка, що ця нарада мала відбутися в половині червня 1989 року. Тепер шириться чутка, що вона відбудеться осінню).

Автор Стівен Джовнс цілком вірно твердить, що національностеве питання в московській імперії переросло ленінські рамки. Москва, пише він, мусить встановити нові умови, новий спосіб розграничення поодиноких республік, щоб заспокоїти вимоги національних меншин, таких, як абхазів і осетинів, рівночасно не викликаючи незадоволення серед основного населення тих республік. Але це дуже важка проблема, як це виявилося в Нагірному Карабаху та в Грузії.

Така розв'язка, що її доражує цей англійський автор, щоб „понаправляти" несправедливі розграничення між поодинокими народами й народностями СССР, не розв'яже вповні цього складного питання.

На нашу думку, єдина тривала розв'язка національностевого питання в СССР настане тільки тоді, як усі республіки стануть незалежними, вповні суверенними державами, а вони вже найдуть способи полагодження меншинних питань з проживаючими в їх складі народами і народностями.

А як найкраще зробити, подамо, як приклад, Українську Народну Республіку, яка була постала після революції в царській Росії в 1917 році. Вона справедливо розв'язала меншостеве питання: всім народам і народностям, які проживали в її кордонах, Київ був дав повну мовну і культурну автономію.

За тим взором Української Народної Республіки з 1917-21 років Київ розв'яже меншинні питання всіх народів і народностей, що опиняться в межах майбутньої української незалежної держави.

Економіка...

(Закінчення зі стор. 2)

ку зросте до 3.2 відс. (минулого року 3.4), економісти твердять 4 відс., через зростаючий експорт (останньо до СССР), консумпцію і інвестиції, найбільше з усіх европейських держав, але зростаюча інфляція, сьогодні 3.1 відс. (м. р. 1.2), може також захитати економіку. Німеччина є передовим світовим експертом, через дешевий товар мала минулого року рекордовий торговельний дохід — 128 більйонів долярів. Безробіття в червні впало до 7.4 відс. — 1.9 мільйона без праці, через зростаючу економіку, рецесії на овиді нема. Дводенна конференція держав Европейської спільноти (300 мільйонів населення) в Мадриді остаточно затвердила монетарну юнію і полагодила соціяльні аспекти спільного ринку в 1992 році, хоч прем'єр Великобританії Тачер раніше опонувала.

В Японії безробіття в червні впало до 2.2 відс., найменше від сімох років, і буде дальше спадати, через велике запотребування робітника — на 134 місць праці ледве 100 аплікантів. Але економічне положення останнього року захиталося.

Через піднесенні урядом податки і ціни, надужиття на біржі і корупцію трьох прем'єрів ліберально-демократичного уряду зрезиґнувало, а новий Кайфу не має досвіду в економіці. Крім цього до голосу приходять соціялісти. Спадаючі торговельні зиски, зростаючі ціни і піднесені податки збільшили інфляцію, яка спричинила піднесення дискантової стопи, з 2.50 до 3.25 відс., перший раз за девять років. Торговельний дохід вже третій місяць підряд спадає, в червні зі ЗСА зменшився на 22 відс. (в травні на 19), імпорт зріс на 22 відс., експорт на 4.9. Ощадності, як подає Банк Японії, минулого року зросли на 11.4 відс. до 5 трильйонів долярів, ц. р. дальше зростають, поодинокі родини заощадили по 126 тисяч долярів. Японські родини відкладають річно 40 міл. дол. ощадностей, на недуги, аварії-землетруси, пенсії і едукацію дітей.

Економічне положення в СССР, КНР і інших країнах комунізму на грані банкрутства. Обі комуністичні імперії крахують. Найгірший економічний стан в Юґославії, велике безробіття, через зростаючі ціни інфляція 700 відс., до кінця року зросте до 1,000 відс., динар (валюта) з місяця на місяць тратить на вартости. В Мадярщині інфляція 20 відс., задовження 24 більйонів долярів, через децентралізовану господарчу систему і приватну ініціятиву економічний стан поправляється і далеко кращий, як в Польщі. Польща винна 39 біл. дол, інфляція 100 відс., відмороження цін і платень новим прем'ром Кіщаком спричинило харчову кризу. Ціни з дня на день зростають: м'ясо з 700 злотих за 1 кг. до 6,900, ковбаса з 390 до 1,430 злотих, буханець хліба з 90 до 150 злотих, склепи купують товар прямо з фарми, достава якого тенденційно спізняється, щоби піднести ціну, чорний ринок процвітає, доляр сьогодні на чорному ринку поверх 5,000 злотих. „Солідарність" відмовилася творити спільний уряд з президентом Ярузельським, хоче творити окремий з двома меншими партіями. Нарід незадоволений, протестує, назрівають нові страйки. Москва дала гостру осторогу. Захід, головно країни Европейської спільноти, на пропозицію президента Буша спішать з фінансовою допомогою.

В СССР брак харчів і предметів першої потреби степенується. Уряд знову зачав переговори зі ЗСА відносно нової збільшеної достави збіжжя-харчів, які потривають довший час. Секретар хліборобства І. Блок відбув спеціяльну поїздку до Москви в справі харчових крамниць. Совєтський Союз хоче останньо купити 33 мільйонів бушлів сої, ЗСА можуть продати лише 13. Страйки 110,000 вуглекопів в західньому Сибірі, 39 копалень вугля в Донбасі в Україні, робітників фабрик у Ленінграді, останньо в Молдавії, вимагали більше харчів, вакацій, платень, кращих мешкань, бенефітів і умовин праці. Ґорбачов і прем'єр Рижков приобіцяли поправити (потрібно 15 біл. дол), страйкарі повірили і вернулись до праці. Країна 288 міл. населення, сотня національностей, сьогодні майже 40 відс. не доїдає, стопа життєва найгірша з усіх індустріяльних країн всього не стає. Останньо Іран погодився протягом трьох років доставити 8 біл.кубічних метрів природного ґазу. Прем'єр Рижков у Верховній Раді в червні сказав, що СССР цього року заплатить 8 біл. дол. за імпорт 44 міл.метричних тонн збіжжя і харчів, приобіцяв колгоспникам платити твердою валютою за доставу пшениці, сої, соняшника і інших продуктів, від 64 до 96 дол. за тонну. Оскільки колгоспники доставлять 12,000 метричних тонн зерна, дістануть за 2,000 метричних тонн тверду валюту. Останньо доляр сильно зріс на вартості і є великий попит на нього. Офіційна ціна за імпортовані добрива 6/10 рубля, на чорному ринку 10 рублів за доляра. Також великий попит на комп'ютори і дуже дорогі, на Заході одна тисяча долярів, в СССР в західніх дискантових склепах 40 до 64,000 дол. при леґальній виміні.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

"ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА."

"Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ."

"МЕНІ ЦЕ НЕНАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВІДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK
DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях 1-4-го вересня 1989 року

(Labor Day Weekend)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 1989

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111

до 23-го серпня 1989 р. **Зголошення одержані після 23-го серпня не будуть взяті до уваги турнірової комісією.**

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Савчак, д-р З. Матківський, Ю. Попель.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 1-го вересня — год. 1:00 по пол. **на Союзівці:** елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до суботи, 26-го серпня.**

Субота, 2-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці:

1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 ранку в Ню Полц. 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Ню Полц: турнір переможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий, ст.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 2-го вересня, о год. 11:30 вранці за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

10 і нижче, 11 і 12 років

25 м — довільним
50 м — довільним
25 м — горілиць
25 м — грудним
25 м — метеликом
4 x 25 м довільні гінці

13-14 років
15 років і вище

50 м — довільним
100 м — довільним
50 м — горілиць
50 м — грудним
50 м — метеликом
100 м — змінним
4 x 50 м — змінні гінці

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох (трьох) індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Реєстрація відбудеться над басейном в суботу, 2-го вересня, лиш від год. 9:30 до 10:30 вранці. Вписове виносить 3 дол. від змагуна (-ки).

Комісія змагань: **Е. і С. Зиблікевич; М. Бокало; М. Ґерич;** Х. **Кушнір; Ю. Тарасюк; О. Напора; Т. і Л. Калита;** С. **Галавай.**

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище
2. Адреса (по-англійськи)
3. Телефон
4. Дата народження
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: KLK. American Ukrainian Sports Club

HELP WANTED

● FOR SALE ●

●FUNERAL DIRECTORS●

● РОЗШУКИ ●

ШУКАЮ
ВОЛОДИМИРА СУХОВЕРХІВ
народжен. 1919 р. у Харкові, Україна, у 1942-2 р. учителював у місті Рубежне (Донбас).
Писати: OLENA FLORES
1014 Byberry Rd.
Philadelphia, Pa. 19116
Тел.: (215) 673-1396